25/04/2020

Επιστολή του Μητρ. Ηλείας για την “Αποκατάσταση του Ιούδα”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ηλείας

Επιστολή έστειλε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ηλείας κ. Γερμανός στον Διευθυντή της Εφημερίδος ΠΑΤΡΙΣ Πύργου, για το άρθρο με τίτλο “Αποκατάσταση του Ιούδα”. Μέσα στην επιστολή ο Σεβασμιώτατος αναφέρει “Δεν θα μπορούσε κανείς να αναγνωρίσει την θετική προσφορά του Ιούδα, ότι έπαιξε απόλυτα το ρόλο του για τον οποίο ήταν προορισμένος και τον οποίον οπωσδήποτε κάποιος θα έπρεπε να αναλάβει προς επίτευξη του θείου σκοπού; Μήπως ήταν ένας προδότης από υπακοή και αγάπη προς τον διδάσκαλο; Όχι, κ. Κασσιανέ, δεν μπορεί στα ερωτήματα αυτά να δοθή από την Εκκλησία μας θετική απάντησις, διότι δεν στηρίζονται στις αλήθειες της Χριστιανικής μας πίστεως. Ο Θεός ημών, Πατέρας αληθινός, γεμάτος αγάπη διά τον άνθρωπον δεν μπορεί να βάζη τον Ιούδα ως όργανό του και μετά να τον τιμωρεί. Η φιλαργυρία του Ιούδα τον οδήγησε στην προδοσία και όχι το σχέδιο του

Θεού”.

“Ο Ιούδας ελεύθερα και εκουσίως και από την φιλαργυρία του διάλεξε την προδοσία του ΧΡΙΣΤΟΥ, εκουσίως και ελεύθερα επροτίμησε τον διά απαγχονισμού ΘΑΝΑΤΟΝ. Και όπως όλοι οι πολιτισμένοι και ελεύθεροι άνθρωποι αναλαμβάνουν και την ευθύνη των πράξεών τους, έτσι και ο Ιούδας” καταλήγει στην επιστολή του ο Σεβασμιώτατος.

Διαβάστε την επιστολή:

Αποκατάσταση του Ιούδα

Προς Τον αξιότιμον Διευθυντήν της Εφημερίδος ΠΑΤΡΙΣ Πύργου

Αγαπητέ μου κ. Διευθυντά,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, η δε δύναμις, το φως και η χαρά της Αναστάσεως να σε πλημμυρίζουν πάντοτε μαζί με τους Συνεργάτες σου, τους Αναγνώστες της ΠΑΤΡΙΔΟΣ, πάντας τους Ηλείους και τον κόσμον άπαντα, ώστε ο Αναστάς Χριστός να μας προφυλάξη και από τον κορωνοιό, εξ αιτίας του οποίου εφέτος εκάναμε την Ανάστασι «κεκλεισμένων των θυρών». Ευτυχώς όμως χάρις στην ΟΡΤ και αισθητά ενοιώσαμε τις Ακολουθίες του Πάσχα μέσα στα σπίτια μας.

Αγαπητέ μου κ. Διευθυντά,
Η επιστολή μου αυτή γράφεται Λαμπριάτικα σήμερα, επειδή εδιάβασα στο Πασχαλινό Φύλλο της ΠΑΤΡΙΣ άρθρον του Συνεργάτου σου κ. Βασιλείου Κ. Κασσιανού με τον τίτλον «Αποκατάσταση του Ιούδα».

Θέλω να συγχαρώ κατ’αρχήν τον κ. Κασσιανό για το άρθρο του αυτό και την όλη ανάλυσι που έχει σ’ αυτό. Όμως δεν θα συμφωνήσω με το περιεχόμενο του άρθρου του και το αίτημά του για «Αποκατάσταση του Ιούδα», που είναι και ο τίτλος του, διότι άλλη είναι η πίστις της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και ιδού οι λόγοι:

1. Είναι γνωστόν ότι ο Τριαδικός Θεός ημών, εδημιούργησε διά του Υιού και Λόγου Του ολόκληρον τον κόσμον, πνευματικόν και υλικόν, και τον άνθρωπον, διά να ζήση κοντά Του στον Παράδεισο αιώνια και χαρούμενα. Οι Πρωτόπλαστοι όμως δεν θέλησαν να μείνουν κοντά στο Θεόν Δημιουργόν τους και έτσι μακρυά από τον Θεόν έχασαν τον Παράδεισον, την ζωή και την χαρά της ζωής και ευρέθηκαν στα αγκάθια και στα τριβόλια, στην φθορά και στον θάνατον, «ίνα μη το κακόν αθάνατον γένηται».

Όμως ο Θεός Πατέρας έδωκε στην Εύα την καλήν είδησιν της λυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους, το λεγόμενον «Πρωτευαγγέλιον», ότι απόγονή της θα γεννήση

Εκείνον, που θα συντρίψη το κεφάλι του Σατανά που την παραπλάνησε, θα καταργήση τον θάνατον και θα οδηγήση το ανθρώπινο γένος και πάλιν στα δεξιά του Θεού και Πατρός εις ζωήν αιώνιον.

2. Λοιπόν «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμον, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράση, ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν» (Γαλάτας Δ΄ 4-5). Είναι ο εκ της Παρθένου Μαρίας και Πνεύματος Αγίου Σαρκωθείς Προαιώνιος Λόγος του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, που μεταξύ των άλλων Μαθητών του εκάλεσε και τον Ιούδα τον Ισκαριώτην1 και ολόκληρη την ανθρωπότητα, γιατί Αυτός είναι ο ΜΟΝΟΣ Σωτήρ και Λυτρωτής των ανθρώπων. Ο ίδιος ο Κύριος με σαφήνεια μας είπεν· «Εγώ ειμί η θύρα· Δι’ εμού εάν τις εισέλθη, σωθήσεται» (Ιωάννου Ι΄ 9). Και ο Ιούδας εγνώρισε τις αλήθειες αυτές, ελευθέρως τις απεδέχθη και τις ακολούθησε. Διά τούτο και έζησε και απόλαυσε τα αγαθά της Βασιλείας του Θεού, ιδών και αυτός τα θαύματα και τα μεγαλεία του Χριστού και «τον Σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα» (Λουκά Ι΄ 17-18). Όμως ο Ιούδας δεν έμεινε μέχρι το τέλος της ζωής του με τον Χριστόν. Παρά δε τις προσπάθειες του Ιησού να οδηγήση τον Ιούδα εις μετάνοιαν και να μείνη κοντά Του, ο Ιούδας μετά τον Μυστικόν Δείπνον «ευθέως εξήλθεν· ην δε νυξ» σημειώνει ο ιερός Ευαγγελιστής (Ιωάννου ΙΓ΄ 25-30). Και επειδή τα έργα του σκότους δεν μπορεί να είναι αγαθά, ο Λαός μας λέει «της νύχτας τα καμώματα, τα βλέπει η ημέρα και γελάει», ο Ιούδας επανέρχεται την ίδια νύκτα στον Χριστόν μαζί με τον Ιουδαικόν όχλον, όχι για να του ζητήση συγγνώμη, αλλ ίνα «εν φιλήματι» παραδώση τον Διδάσκαλόν του, τον Σωτήρα και Λυτρωτήν όλων των ανθρώπων εις θάνατον, αντί τριάκοντα αργυρίων!!

3. Ο καλός μας κ. Κασσιανός δέχεται μεν ότι ο Ιούδας διέπραξε το έγκλημα της προδοσίας «με τον πιο ειδεχθή και αποτρόπαιον τρόπον», όμως δέχεται επίσης, ότι «μετά την πράξη του αναγνωρίζει ότι διέπραξε αδικία, μεταμελείται και απαγχονίζεται». Ναί είναι αλήθεια αυτά. Αλλά ακριβώς αυτά είναι εκείνα – συν τη προδοσία διά τριάκοντα αργύρια – που καταδικάζουν τον Ιούδα. Διότι :
α.Με την προδοσίαν του δεν αδίκησε τους Αρχιερείς και τους Γραμματείς. Αυτούς τους διηυκόλυνε. Τον Διδάσκαλόν του Ιησού Χριστόν επρόδωσε και αδίκησε. Άρα στον Χριστόν έπρεπε να έλθη να ζητήση συγχώρησι. Και Εκείνος, που συγχώρησε τους τελώνες και τις πόρνες, τον ευγνώμονα ληστή και τους σταυρωτάς του, ασφαλώς θα συγχωρούσε και τον Ιούδα και θα ήτο σήμερα ο Ιούδας ο Ισκαριώτης άγιος και Απόστολος της Εκκλησίας μας, όπως διά της μετανοίας έγιναν ο αρνητής Πέτρος, ο άπιστος Θωμάς, η Αγία Φωτεινή , η οσία Μαρία η Αιγυπτία κ.λ.π. Διότι ο Χριστός ήλθε να σώση τους αμαρτωλούς και όχι τους δικαίους (Ματθαίου Θ΄ 10-13, ΙΘ 19, Λουκά Ε΄ 27-32).
β. Άλλο μεταμέλεια και άλλο μετάνοια. Έτσι ο Ιούδας μετεμεληθείς οδήγησε τον

εαυτό του στον θάνατον. Αν είχε όμως μετανοήση θα οδηγούσε τον εαυτό του στον Χριστόν, στη ζωή. Δηλαδή η μεταμέλεια του Ιούδα ήτο εγωιστική πράξις, ενώ η μετάνοια είναι ταπεινωτική, θυσιαστική του εγώ. Και ο Χριστός, σέβεται την ελευθερία του ανθρώπου και δεν την παραβιάζει. Αλλά όπως ο ιατρός περιμένει τον άρρωστο να έλθη στο ιατρείον του διά να τον θεραπεύση, έτσι και ο Χριστός περιμένει τον κάθε αμαρτωλόν να έλθη κοντά Του, στο ιατρείον της Εκκλησίας διά να θεραπευθή, όσες και αν είναι οι αμαρτίες του. Ο Ιούδας όμως βαριά άρρωστος ων δεν προσήλθε στον ιατρόν, Ιησούν Χριστόν, αλλά εστηρίχθη στον εαυτόν του και διά τούτο έμεινε μακρυά από τον Κύριον αθεράπευτος.

4. Τέλος ο κ. Κασσιανός γράφει· «Δεν θα μπορούσε κανείς να αναγνωρίσει την θετική προσφορά του Ιούδα, ότι έπαιξε απόλυτα το ρόλο του για τον οποίο ήταν προορισμένος και τον οποίον οπωσδήποτε κάποιος θα έπρεπε να αναλάβει προς επίτευξη του θείου σκοπού; Μήπως ήταν ένας προδότης από υπακοή και αγάπη προς τον διδάσκαλο;». Όχι, κ. Κασσιανέ, δεν μπορεί στα ερωτήματα αυτά να δοθή από την Εκκλησία μας θετική απάντησις, διότι δεν στηρίζονται στις αλήθειες της Χριστιανικής μας πίστεως. Ο Θεός ημών, Πατέρας αληθινός, γεμάτος αγάπη διά τον άνθρωπον δεν μπορεί να βάζη τον Ιούδα ως όργανό του και μετά να τον τιμωρεί. Η φιλαργυρία του Ιούδα τον οδήγησε στην προδοσία και όχι το σχέδιο του Θεού.

Οι αρχαίοι Έλληνες επίστευαν ότι «το πεπρωμένον φυγείν αδύνατον». Και σήμερα κάποιοι αιρετικοί Χριστιανοί δέχονται τον απόλυτον προορισμόν των ανθρώπων και όχι εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Διότι τότε κανένας άνθρωπος δεν θα είχε ευθύνη των κακών και αμαρτωλών του πράξεων., αλλά και ο δίκαιος Θεός ημών θα ήτο ο μεγαλύτερος άδικος, όταν άλλους προορίζει να κάνουν έργα καλά και άλλους κακούργους και εγκληματίες. Άλλους τους στέλνει στον Παράδεισον και άλλους στην αιώνια κόλασι. Όχι κ. Κασσιανέ. Στην κόλασι ή στον παράδεισο πηγαίνει ο καθένας μας ελεύθερα και με την θέλησί του. Ο Θεός ημών, Πατέρας αληθινός, θέλει όλα ανεξαιρέτως τα παιδιά του στην αγκαλιά του. Διότι «ο Θεός ημών πάντας ανθρώπους θέλει σωθήνται και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμοθέου Β΄ 4). Όμως πρέπει να το θέλουμε και εμείς.

Ο Ιούδας ελεύθερα και εκουσίως και από την φιλαργυρία του διάλεξε την προδοσία του ΧΡΙΣΤΟΥ, εκουσίως και ελεύθερα επροτίμησε τον διά απαγχονισμού ΘΑΝΑΤΟΝ. Και όπως όλοι οι πολιτισμένοι και ελεύθεροι άνθρωποι αναλαμβάνουν και την ευθύνη των πράξεών τους, έτσι και ο Ιούδας· Τα ήθελε και τα έπαθε. 2 Διά τούτο τώρα είναι αδύνατη η αποκατάστασί του (Λουκά ΙΣΤ΄ 19-31).

Με ευχές, ευχαριστίες και εκτίμησι
† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΗΛΕΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ